

[Trøjborg]

et værktøj, som kan være med til at præcisere, hvilke midler der skal tages i anvendelse.

Så vil jeg til sidst sige om handlingsplanen, at jeg mener, det er meget vigtigt, at den opfylder det, som hr. Glønborg var inde på i sit indlæg. Nok er det svært – og utrolig svært måske på nogle områder. Det skal have den tid, det nødvendigtvis må tage at få disse ting implementeret, men det skal heller ikke tage længere tid end højest nødvendigt.

Rønholt (KF):

Jeg er meget enig i miljøministerens kommentar i anden runde om, at frivillighed og engagement nu engang er de bedste styringsredskaber. Skal man gøre denne sag til en folkesag, så er netop frivillighed og engagement det eneste rigtige styringsinstrument.

Skal man have sortering ved kilden og gøre det til et fællesanliggende, så er det holdninger, der skal inspirere, men det kræver stor entusiasme fra befolkningen og især fra alle Folketingets partier, og det kræver information og atter information om virkningerne og især om de langsigtede konsekvenser.

Selvfølger kan genbrugsvirkningerne udvides til flere områder. Jeg var måske lidt for kategorisk i min opdeling af opgavefordelingen. Måske blev jeg navnlig citeret lidt for kategorisk, men selvfølger er der i denne sammenhæng nogle grå zoner – det må vi se på i forbindelse med udarbejdelsen af redegørelsen – men med begrænset taletid er det i en debat som denne nødvendigt en gang imellem at trække principperne lidt klarere op. Hverdagens resultater afspejler ofte mere pragmatiske løsninger.

Til sidst vil jeg gerne sige tak til miljøministeren for tilsagnet om at se på alternative placeringer af lossepladser. Jeg er godt klar over, at der er vidtgående hensyn, man skal tage, men alene erkendelsen af, at den teknologiske udvikling måske har givet os nogle muligheder, efter at bekendtgørelsen er skrevet, tager jeg som udtryk for, at miljøministeren og ministeriet er indstillet på, at vi skal se at få dette problem løst.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage ordet i denne omgang, fordi jeg synes, debatten har været udmærket og har været rundt om

mange ting. Men jeg synes, det er på sin plads at få vendt problemet om frivillighed og engagement, som spiller så stor en rolle i denne debat. Jeg er helt enig med de ordførere, der har sagt, at der skal et folkeligt engagement ind i dette. Det skal opbygges, hvis det ikke er der i forvejen, hvad jeg tror det i vidt omfang er.

Men det kan ikke nytte så meget, hvis man ikke sikrer sig, at det folkelige engagement har nogle muligheder for at slå igennem. Hvis man siger: Nu skal vi have et folkeligt engagement med hensyn til kildesortering, så nytter det ikke noget, hvis der ikke er genbrugspligt. Så ender vi nemlig i den situation, at alt det pænt sorterede materiale bliver blandet sammen i én stor bunke og kørt ud på en losseplads. Så forsvinder det folkelige engagement. Det nytter ikke så meget, hvis ikke virksomhederne har pligt til at oplyse, hvad affaldet indeholder, for så forhindrer man genbruget. Så man skal altså være opmærksom på, at dette med at slå på frivillighed og engagement kun er én side af sagen. Man undgår under ingen omstændigheder det, som i denne debat er betegnet som »skal«-bestemmelserne.

Knud Lind (FP):

Modsat hr. Leif Hermann er Fremskridtspartiet meget glad for, at ministeren trods alt har den grundholdning, at affaldsbekæmpelsen – forstod jeg – skulle bygge på frivilligheden.

Desværre holder ministerens pæne ord ikke for en nærmere prøvelse. Den borgerlige regerings tiltag har hidtil for hovedpartens vedkommende bygget på tvang og afgifter, tvang i form af lovgivning om kemikalier osv. og renlivede finanspolitiske afgifter, som intet havde med miljøet at gøre, uanset hvor meget ministeren forklarer. Jeg har endda hørt ministeren fra denne talerstol – om end i meget moderat form – erkende, at der var tale om nogle finanspolitiske afgifter, som nu, da tiden og støvet har lagt sig lidt, endnu en gang skal pudses op og gøres til noget miljøpolitisk, hvad de ikke har noget som helst at gøre med.

Miljøministeren taler om frivillighed. Jeg tror ikke, at hverken dambrugsejerne, plastindustrien eller emballageindustrien mener, at miljøministeren er den store tilhænger af frivillighed. Det kører efter metoden med en pistol for brystet: »Gør I ikke, som jeg og mit grønne flertal befaler, så kommer der et lovmæssigt knyttnæveslag frem.«